

Sygnatura akt I C 4365/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 02-04-2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Marek

po rozpoznaniu w dniu 02-04-2019 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa S-C. F. (...)

przeciwko W. K.

o zapłatę 24 985,00 zł

w przedmiocie zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 30.10.2008 r. sygn. akt I Nc (...)

I. uchyla w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 30.10.2008 r. sygn. akt I Nc (...) i oddala powództwo,

II. zasądza od powoda S-C. F. (...) na rzecz pozwanego W. K. kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

III. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 937,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Katarzyna Porada - Łaska

Sygn. akt I C 4365/18

UZASADNIENIE

W dniu 29.10.2008 r. powód S-C. F. (...), wystąpił z powództwem przeciwko W. K. o zapłatę 24.984,97 zł tytułem należności wynikających z umowy kredytowej nr (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł także o rozstrzygnięcie w przedmiocie procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód stwierdził, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 07.10.2005 r. zawartej pomiędzy S-C. F. (...) a (...) Bankiem (...) S.A z siedzibą w W., Fundusz nabył wierzytelność w stosunku do W. K. wynikającą z umowy nr (...) na łączną kwotę 24.984,97 ustaloną na dzień 10.10.2008 r. Powód wyjaśnił, iż na dochodzoną należność składają się:

- kwota 8.627,67 zł należności głównej,

- o zł odsetek skapitalizowanych,

- kwota 13.229,73 zł odsetek umownych do dnia 20.10.2005 r.

- kwota 2.954,96 zł odsetek bieżących od dnia 21.10.2005 r. do 10.10.2008 r.

- kwota 172,61 zł kosztów.

W dniu 30 października 2008 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy (sygn. I Nc (...)) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym uwzględniając powództwo w całości (k. 10).

Postanowieniem z dnia 06 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy uchylił postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 30 października 2008 r. (k. 57).

W piśmie z dnia 25 lipca 2018 r. (k. 65-69) pozwany W. K. wniósł zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej sądu, braku podstaw do wydania nakazu w postępowaniu nakazowym, nieposiadanie przez wyciąg z ksiąg rachunkowych i ewidencji analitycznej wierzytelności mocy prawnej dokumentu urzędowego oraz braku wszystkich wymaganych elementów, a w konsekwencji braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda; podniesiono także zarzut przedawnienia roszczenia. W związku z powyższym wniósł o przekazanie sprawy do SR w Kaliszu, uchylenie nakazu zapłaty w całości, oddalenie powództwa w całości, obciążenie kosztami procesu powoda oraz zwolnienie pozwanego od kosztów sądowych w części obejmującej opłatę sądową od zarzutów od nakazu zapłaty.

Postanowieniem z dnia 05 września 2018 r. (k. 80) Sąd Rejonowy w Trzebnicy zwolnił pozwanego W. K. od kosztów sądowych w zakresie opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty oraz stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kaliszu jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

Pismem z dnia 03 grudnia 2018 roku powód podtrzymał żądanie pozwu oraz wniósł o oddalenie zarzutów pozwanego i utrzymanie w mocy nakazu w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Rejonowy w Trzebnicy w dniu 30.10.2008 r. sygn. I Nc (...) (k. 105-107).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany W. K. zawarł w dniu 24 września 1997 roku z (...) - bankiem państwowym (...) umowę kredytu odnawialnego numer (...), w której strony ustaliły wysokość kredytu zwanego „limitem kredytowym” w kwocie 6.000 zł.

(dowód: umowa k. 108-112, aneks do umowy k. 113-114)

(...) S.A. w piśmie z 11.01.2001 r. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu odnawialnego z powodu „wysokiego przekroczenia kredytu” oraz wniósł o wpłacenie należności: 8.624,67 zł kwoty kredytu, 290,00 zł zaległych odsetek, 270,00 zł odsetek za nieterminową spłatę oraz 3 zł prowizji i opłat, łącznie 9.187,67 zł.

(dowód: wypowiedzenie umowy- k. 115)

W dniu 7.09.2001 r. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr 385/01.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 18 września 2001 r., sygn. I Co 1513/01, nadano powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności na rzecz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna I Oddział Centrum w K..

Na podstawie tego tytułu wykonawczego (...) Bank (...) Spółka Akcyjna wszczął egzekucję przeciwko pozwanemu, która jak wynika z adnotacji na postanowieniu z dnia 18.09.2001r. prowadzona była do 17 października 2005 roku.

(dowód: (...) z 07.09.2001 r. k. 118; postanowienie z 18.09.2001 r. k 116-117)

W dniu 07 października 2005 r. powód Fundusz S- (...) Z. (...) zawarł z (...) Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której (...) sprzedała powodowi wierzytelności z tytułu niewykonania umów przez swoich kontrahentów, według wykazu stanowiącego jeden z załączników do umowy. Jako

jedną z wierzytelności wymienioną była w załączniku nr 2 do umowy, wierzytelność przysługująca stosunku do pozwanego W. K..

(dowód: umowa cesji k 119-123; załącznik z danymi dłużnika k 124-131, wyciąg z ksiąg rachunkowych i ewidencji analitycznej wierzytelności z dnia 10.10.2008 r.-k. 4)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dowodów, których prawdziwość i wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Na podstawie art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu roszczenie przysługuje, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzekł się zarzutu przedawnienia. W myśl art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi 10 lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczenia wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej 3 lata.

W niniejszej sprawie umowa zawarta pomiędzy pozwanym a zbywcą wierzytelności (...) Bankiem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. była umową uregulowaną w art. 69 ust. 1 ustawy z 29.08.1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1988 ze zm.), z której roszczenia podlegają przedawnieniu w terminie 3 lat, jako wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej.

W niniejszej sprawie umowa zawarta pomiędzy pozwanymi a zbywcą wierzytelności była umową kredytu odnawialnego, z której roszczenia podlegają przedawnieniu w terminie 3 lat, jako wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie wymagalność roszczenia Banku (...) w stosunku do pozwanego nastąpiła, według oświadczenia Banku (...) zawartego we wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu – z dniem 07.09.2001 r.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c., doszło dwukrotnie do przerwania biegu terminu przedawnienia: najpierw na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w dniu 07.09.2001 roku, a następnie po raz drugi na skutek złożenia przez powoda wniosku egzekucyjnego, który doprowadził do wszczęcia postępowania egzekucyjnego zakończonego bezskuteczną egzekucją 17.10.2005 r.

Jednakże okoliczności te nie wpływają na zasadność zarzutu przedawnienia podniesionego w stosunku do powoda.

Zacząć należy od tego, że z mocy art. 1 ust. 4 ustawy z 25.09.2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1854), uchylone zostały przepisy art. 96 - 98 Prawa bankowego, regulujące instytucję bankowego tytułu egzekucyjnego, przy czym jeżeli BTE nadano klauzulę wykonalności na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie nowelizacji z 25.09.2015 r. [czyli, zachowuje on moc tytułu wykonawczego także po jej wejściu w życie (art. 11 ust. 3 nowelizacji)].

W sytuacji gdy dochodzi do cesji wierzytelności potwierdzonej bankowym tytułem wykonawczym, sytuacja prawna nabywcy wierzytelności może ukształtować się na dwa odmienne sposoby, w zależności od tego, czy jest on podmiotem któremu również przysługiwało uprawnienie do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych (czyli po prostu bankiem), czy też innym podmiotem, tego uprawnienia pozbawionym. W tej pierwszej sytuacji nabywca wchodzi we wszystkie prawa zbywcy wierzytelności i dzieli w całości jego sytuację prawną, w tym korzyści wynikające z zaistniałego wcześniej przerwania biegu terminu przedawnienia. Nabywca będący bankiem może wprost zmierzać do egzekwowania istniejącego tytułu wykonawczego na swoją rzecz (po nadaniu klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień na nabywcę).

Natomiast w drugiej sytuacji, jeżeli nabywcą wierzytelności jest podmiot, który nie mógłby sam skutecznie wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przez zbywcę wierzytelności, nie

wchodzi on w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia, przede wszystkim z uwagi na to, że nie zmierza on do tego samego celu czyli wyegzekwowania już stwierdzonego tytułem egzekucyjnym roszczenia, lecz dopiero do uzyskania nowego tytułu egzekucyjnego na swoją rzecz.

Tak więc nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. **Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo** (tak Sąd Najwyższy w uchwale z 29.06.2016 r., III CZP 29/16, publ. Legalis nr 1469243).

W tych okolicznościach złożenie wniosku przez Bank (...) o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i złożenie wniosku przez Bank (...) o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, ma znaczenie jedynie w stosunkach pomiędzy zbywcą wierzytelności a pozwanym.

Jednocześnie powód nie wykazał, aby doszło do przerwy w biegu terminu przedawnienia na skutek innych czynności, niż omówione powyżej. Pozwany zeznał, iż zaprzestał spłacania kredytu w grudniu 1999 r.

Zatem pozwany skutecznie podniósł wobec powoda zarzut przedawnienia roszczeń wynikających z umowy z 24.09.1997 r. mając na uwadze datę wniesienia pozwu tj. 29.10.2008 r.

Nie można też uznać, by poprzez podniesienie tego zarzutu doszło do nadużycia prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 k.c. W myśl tego przepisu nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współzycia społecznego; takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Podniesienie zarzutu przedawnienia w okolicznościach niniejszej sprawy nie stanowi nadużycia prawa. Przede wszystkim brak jest danych przemawiających za tym, aby pozwany zachowywał się w stosunku do powoda albo zbywcy wierzytelności w sposób nielojalny, przez co doprowadził do przedawnienia roszczenia.

Stosownie do treści art. 496 k.p.c., w razie prawidłowego wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty, sąd po przeprowadzeniu rozprawy, wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty o pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uchylił nakaz zapłaty wydany w sprawie I (...)i powództwo oddalił w całości.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2. wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c., zasądzając je w całości od powoda na rzecz strony pozwanej w wysokości 3.600 zł stawki minimalnej wynagrodzenia radcy prawnego wynikającej z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800), oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

W punkcie 3. wyroku nakazano, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.), pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 937,00 zł tytułem nie uiszczonej przez strony, a tymczasowo wyłożonej przez Skarb Państwa opłaty sądowej od zarzutów.

SSR Katarzyna Porada – Łaska